

Didvyžių socialinės globos namų laikraštis

Leidžiamas nuo 1995 m.

LIKIMO DRAUGAS

2017 m. Vasaris Nr. 207

Tikriems dalykams išsakyti nereikia įmantrių žodžių. Tik tada, kai skurdi širdies kalba, reikalingi jie. (Aldutė Vakarė)

Pr		6	13	20	27
A		7	14	21	28
T	1	8	15	22	
K	2	9	16	23	
Pn	3	10	17	24	
Š	4	11	18	25	
S	5	12	19	26	

IŠ KUR KILO ŠV. VALENTINO ŠVENTĖ?

Pasakojama, kad III a. Romoje gyveno vyskupas Valentinas, padėjęs mylimiesiems. Tuometinis Romos imperatorius Klaudijus II-asis siekė suburti kuo didesnę kariuomenę, kad jie gintų imperiją. Kad savo tikslą pasiektų, jis netgi buvo išleidęs įsakymą, laikinai draudžiantį tuoktis, nes manė, kad šeimos vyras negali būti geras karys, nes jam svarbesnė jo šeima.

Vyskupas Valentinas išklausydavo mylinčiųjų žmonių išpažintis ir prašymus slapčia juos sutuokti. Klaudijus II-asis, sužinojęs, kad vyskupas paslapčia sutuokia poras, jį suėmė ir nubaudė mirties bausme. Valentinas mirė vasario 14 dieną. Po kurio laiko Valentinas paskelbtas šventuoju.

Vasario 14-osios šventė gali būti susijusi ir su senąja Romos švente – Luperkalijomis. Pagal to meto kalendorių vasaris buvo pavasario pradžia, o Luperkalijos – pavasario ir meilės šventė. Senovės Romoje jaunų vaikinių ir merginų gyvenimas buvo griežtai atskirtas, tačiau šios šventės metu senas paprotys leido susipažinti ir susidraugauti poroms.

Luperkalijų išvakarėse vykdavo „Meilės loterijos“. Romos mergaičių vardai buvo surašomi ant popieriaus skiaučių ir sumetami į ąsočius. Kiekvienas jaunuolis traukdavo po vieną lapelį su vardu ir tapdavo tos merginos jaunikiu šventės metu, o kartais – ir visiems metams ar net gyvenimui.

Pagal spaudą parinko Leonora Barauskienė ir Kęstutis Sobeckis

LIETUVOS VALSTYBĖS ATKŪRIMO DIENA

1918 m. vasario 16 d. Lietuvos taryba pasirašė Lietuvos nepriklausomybės aktą.

Vasario 16-tosios aktas skelbia, kad Lietuvos Taryba atskiria Lietuvą nuo visų valstybinių ryšių, kada nors buvusių su kitomis tautomis. Tiesiogiai Valstybės atkūrimo akto tekstą rengė Jonas Vileišis, Petras Klimas, Mykolas Biržiška, Steponas Kairys. Pasirašė jį 20 tarybos narių, be minėtųjų keturių: kun. J. Staugaitis, St. Narutavičius, dr. J. Basanavičius, A. Smetona, kun. K. Šaulys, J. Smilgevičius, K. Bizauskas, J. Vailokaitis, Donatas Malinauskas, kun. Vl. Mironas, kun. A. Petrulis, S. Banaitis, A. Stulginskis, J. Šernas, Pr. Dovydaitis. Dauguma jų dalyvavo 1905 m. gruodį susirinkusiame Didžiajame Vilniaus Seime, kuriame atvirai buvo svarstoma, kad Lietuvai būtų suteikta autonomija Rusijos imperijos sudėtyje. Tai buvo pirmas žingsnis nepriklausomybės link.

Vasario 16-ąją pasirašytą nepriklausomybės aktą Rusija pripažino, 1920 m. liepos 12 d. pasirašydama su atkurta Lietuva Taikos sutartį. Deja, taika truko tik iki 1940 metų.

Vasario 16-osios aktas atkurtas 1990 m. kovo 11 d.

Pagal spaudą parinko Leonora Barauskienė ir Kęstutis Sobeckis

VASARIO MĖNESIO RENGINIAI

3 d. 11:00 val. Šv. Mišių aukojimas koplytėlėje;

10 d. 14:00 val. edukacinė popietė – rankdarbių paroda salėje;

15 d. teminė lentyna „*Laisvės skonis*“ bibliotekoje;

15 d. 14:00 val. renginys „*Lietuviais esame mes gimę*“, skirtas Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienai paminėti salėje;

17 d. 14:00 val. šokiai didžiajame kampelyje. Šokių metu teiksime sveikinimus įsimylėjusiesiems;

28 d. 11:00 val. Užgavėnių šventė „*Vykim žiemą iš kiemo*“.

Mėnesio eigoje:

- Šokiai;
- Gimtadienių šventė.

Už vasario mėnesio renginius atsakinga SPĮ užimtumo specialistė Aldona Kardauskienė

IDOMYBĖS

10 faktų apie pirmadienius

*Pirmadieniais dauguma žmonių iki 11 valandos ryto nesišypso. *Patys geriausi kovos su nekenčiamu pirmadieniu būdai – seksas, šokolado ir kosmetikos pirkimas, televizoriaus žiūrėjimas bei atostogų planavimas. *Pirmadieniais 50 % žmonių vėluoja į darbą. *Kad galėtume pasiskųsti pirmadieniu, mums reikia maždaug 12 minučių. *Labiausiai dėl „pirmadienio sindromo“ kenčia žmonės nuo 45 iki 54 metų amžiaus. *Pirmadieniais dirbama produktyviai tik pirmąsias tris su puse valandos. *Daugiausia žmonių iš gyvenimo pasitraukia būtent šią savaitės dieną. *Pirmadieniais miokardo infarkto rizika padidėja 20 %. Sulaukti lietaus mažiausia tikimybė būna pirmadieniais. *Pirmadienis – geriausia diena pirkti automobilį, kadangi po vangaus savaitgalio pardavėjai noriau taiko nuolaidas.

Nevienoda akių spalva

Pakalbėkime apie tai, kas daro mūsų akis tokias ypatingas ir išraiškingas - akies rainelė, juk rainelės spalva ir yra tai, ką vadiname akies spalva. Be to, į akį ji įgrūsta ne dėl grožio, rainelė turi savo ypatingą funkciją. Ji keičia vyzdžio dydį ir taip reguliuoja šviesos srautą. Heterochromija arba nevienoda abiejų akių rainelių spalva – labai įdomus reiškinys, atsirandantis dėl melanino trūkumo arba pertekliaus. Kartais heterochromija gali būti paveldėta arba atsirasti dėl genetinių ligų.

Sniego baltumo dykuma

JAV pietuose, pasienyje su Meksika, yra turbūt neįprasčiausia dykuma pasaulyje, vadinama Baltaisiais smėlynais. Panašus į sniegą smėlis kelia nuostabą tiek vietiniams indėnams, tiek keliautojams. Šiandien tai – Nacionalinis parkas, traukiantis turistus iš viso pasaulio.

Parinko Gediminas Jurkša: <http://idomybes.pasmama.tv3.lt/>

MŪSŲ GYVENIMO KRONIKA

Trijų Karalių šventė „Būkite pasveikinti!“

Sausio 6 dieną globos namuose, išpūdingai pasipuošę, apsilankė Trys Karaliai – Kasparas, Merkelis, Baltazaras su Alksnėnų parapijos Kunigo Mindaugo Martinaičio ir Nykštukų palyda.

Trys Karaliai (gyventojai: Eugenijus Baranauskas, Narvydas Paulionis, Jonas Salanauskas) su garbia palyda eitynėse aplankė ir nuoširdžiai pasveikino visus gyventojus ir darbuotojus linkėdami, kad ateinantys metai būtų kupini sveikatos, išmonės, pinigų ir taikos. Įteikė brangias dovanas – auksą, smilkalus ir mirą, kurios simbolizuoja Kristaus gimimą. Kunigas Mindaugas Martinaitis, sveikindamas Malda ir palaiminimu, linkėjo visiems, kad ateinančiais metais nestigtų vienas kitam atjautos, vilties ir tikėjimo. Dovanojo Šventus paveikslėlius, kalendorius.

Po pietų globos namų koplytėlėje Kunigas Mindaugas Martinaitis aukojo Šv. Mišias, kurios simbolizavo Trijų Karalių šventę ir Kalėdų laikotarpio pabaigą. Mišiose gausiai dalyvavo globos namų tikintieji.

Globos namų bendruomenė nuoširdžiai dėkoja Kunigui Mindaugui Martinaičiui už dalyvavimą Trijų Karalių šventėje – eitynėse, už atsidavimą ir meilę gyventojams, tikėjimo žodžio skleidimą.

SPĮ užimtumo specialistė Vida Valentienė

GERA GERTI KAVĄ

Man gera gyventi globos namuose, nes aš vienas kambary ir esu nuo nieko nepriklausomas. Darau ką noriu ir kiek noriu. Skaitau, rašau, svajoju ir apie viską galvoju. Kaip toje dainoje „Man patinka taip gyventi ir nuo nieko nepriklausyti“. Kiekvieną rytą po kambario tvarkymo ir maldų, aš su gera nuotaika geriu kavą ir arbatą. Tai man labai smagu ir malonu. Mano gyvenime tai yra privilegija, kuria aš veiksmingai naudojuosi. Kavą geriu globos namuose ne aš vienas, daug yra arbatos ir kavos mėgėjų. Mano didelė laimė, kad aš nerūkau, todėl galiu nusipirkti daugiau kavos ir arbatos. Esu geros širdies žmogus ir kartais duodu kavos kitiems, kurie tuo metu neturi. Tačiau daugumos pavaišinti negaliu, nors ir kaip norėčiau tai padaryti, vardan gerumo. Aš gerbiu visus, kurie tai supranta ir gerbdami mane – manęs „nereketuoja“. Kai kurie už gerumą atsidėkoja, kuo nors ir mane pavaišindami. Bet pasitaiko ir tokių, kurie nori mane išnaudoti nuolat. Reikia visiems suprasti, kad mano gerumas turi ribas, kurių kitiems peržengti negalima. Gyvenime savanaudiškumas yra negarbingas ir nepriimtinas, pagal gerumo ir atlygio principus.

Aš kasdien kelis kartus per dieną geriu kavą ir arbatą, nes tai man veiksminga, naudinga ir reikšminga. Aš džiaugiuosi ir esu laimingas. Ačiū tiems gyventojams, kurie mano gerumą įvertina ir mane supranta. Už mano gerumą – kavos davimą, man atsidėkoja kava, arbata ar kuo nors kitu. Gerumas yra gerumas, kai viskas suprantama ir teisinga. Būkim visada geri.

Narvydas Paulionis

PADĖKA...

Noriu nuoširdžiai padėkoti bendrosios praktikos slaugytojoms: Onutei G., Jūratei T., Vidai R., Zitai Š., Jūratei B., Ingridai, Astai M., Laimutei, Linutei, Irenai – linkiu stiprybės, sveikatos, ištvermės, gerumo, kantrybės darbuose. Ačiū Jums, kad slaugot mus, suteikiate pirmąją pagalbą.

Dėkoju mūsų globos namų darbininkams, kurie stengėsi kruopščiai išdažyti laiptines butuose, dabar mes gyvename gražiai, skiriu padėką: Vytautui, Kostui, Algirdui, Jonui.

Ačiū Žvirgzdaičiams, kad jie mūsų nepamiršta. Norėčiau padėkoti smuiku griežiančiai Jurgitai, labai buvo gražus, nuostabus renginys. Ačiū mūsų globos namų administracijai, kad į šiuos šiltus namus priima svečius.

Modestas Brusokas

JAU EGLUTĖS NURĖDYTOS

Sausio 6 dieną iš pat ryto globos namų tylą sutrikdė mūsų ausims jau įprasti akordeono garsai. Jie vis artėjo prie mūsų ir kadangi tie garsai susiliejo į vientisą linksmą, nuotaikingą melodiją, tai kai kurie gyventojai pradėjo netgi šokti, nors ir nežinodami iš kur ši muzika ir kokia proga sklinda. Bet...praėjus kažkuriam laikui koridoriuje iš už posūkio, su akordeonu ant krūtinės ir lydima būrelio įvairaus amžiaus bei skirtingas aprangas dėvinčių žmonių, pasirodė ir pati šio „šurmilio kaltininkė“ SPĮ užimtumo specialistė Vida Valentienė. Jos svitą sudarė: Trys Karaliai, Klebonas ir daugybė Nykštukų. Norisi priminti, kad kai kuriuos mažuosius jau netgi ne Nykštukais, o tiesiog Nykščiais derėtų vadinti, nes tiek savo išvaizda, tiek ir elgesiu jie nė kiek nenorėjo nusileisti didikams Karaliams. O dar sakoma, kad nykštukai neauga, kad jie visada maži, bet kadangi laiko ratas vietoje nestovi, viskas kinta, tad ir mūsų samprata keičiasi. Kadangi šiemet praktiškai žiemos dar nebuvo, tai Kasparas, Merkelis ir Baltazaras, užbaigiant Kalėdinį laikotarpį, mums padovanojo ir šaltuko, ir sniego, ir šiaip įvairių žiemos pramogų.

Galima tik pasidžiaugti, kad šiemet kartu su Karaliais pirmą kartą lankant gyventojus dalyvavo ir mūsų parapijos Klebonas, o tai dar viena sąsaja, jungianti mūsų globos namus su tikinčiųjų pasauliu. Ruošiantis šiam susitikimui dauguma globos namų gyventojų buvo sukviesti į savo grupių svetaines, o tie, kurie dėl tam tikrų priežasčių ten nepateko, apsilankyta jų gyvenamuosiuose kambariuose – pamirštų ir nepastebėtų neliko nė vieno. Suprantama, kad darbuotojams – tai dar vienas papildomas rūpestis, bet mums gyventojams – tai tik malonumas, suteikiantis daug džiaugsmo. Džiaugsmas džiaugsmu tegul ir lieka, bet Kalėdinis laikotarpis „Trijų Karalių“ švente ir baigėsi, belieka ir vėl toliau laukti kitų metų, to paties laikotarpio. Norisi tikėti, kad visiems, ne tik mūsų globos gyventojams, ši data atmintyje išlieka visam gyvenimui. Žinoma, kad šių dienų laukia ir labai daug gero tikisi viso pasaulio žmonės. Tad ir mes išlikime optimistais, o jeigu kartais ir tenka praryti kartėlio piliulę, tai atlikime nesiraukydami ir pasitikėkime likimu. Juk ne veltui sakoma, kad „Nuo likimo nepabėgsi“ arba „Rytas protingesnis už vakarą“. Tad įsiklausykime į šiuos žodžius ir mums patiems viskas ims kitaip atrodyti.

Šis Kalėdinis laikotarpis, o ypač „Trys Karaliai“ mūsų globos namų gyventojams buvo labai naudingas, gyventojai liko labai patenkinti. Suprantama – mums norisi būti patenkintiems visada, bet... juk tai priklauso nuo mūsų pačių, o dabar mums belieka laukti ir dar kartą laukti.

Algirdas Žatkus

„Žiema mums nebaisi!“

Įsibėgėjusi žiemužėlė dosniai pažėrė sniego ir kartu atnešė žiemos džiaugsmus, smagias pramogas. Žiemą nereikia nuobodžiauti namuose. Šiandien susirinkome pasinerti į žiemiškas pramogas, nes mūsų negąsdina šaltukas. Tai labai smagus ir gražus laikas, tereikia tik didelio noro ir šiltos aprangos.

Sausio 12 dienos popietę pasivažinėjimas rogutėmis suteikė daug džiaugsmo, gerų emocijų. O kokia žiemos pramoga be sniego „mūšio“? Ėmėme į rankas sniego gniūžtes ir išsidūkome iki valios. Po šios pramogos veidai nusispalvino ne tik raudoni, bet ir skaidriomis emocijomis, džiaugsmu. Taigi, „žiema mums nebaisi“ sakė Didvyžių socialinės globos namų gyventojai !!!

SPĮ užimtumo specialistė Jurgita Tamulevičienė

Aš esu Rasa Bernotaitė, esu gimusi Kybartuose. Šiuo metu gyvenu Augalų kaime, Vilkaviškio rajone - Didvyžių socialinės globos namuose. Čia gyvenimas virte verda. Juose gyvenantys gyventojai turi didelį laisvalaikio pasirinkimą. Čia galima aplankyti įvairius būrelius: piešimo, mezgimo, molio lipdymo, biblioteką, sporto salę, nuolat organizuojami koncertai, sportiniai užsiėmimai ir tolimesni išvykimai.

Aš apsigyvenau sunkios negalios skyriuje. Čia gyvena žmonės, kurie savarankiškai negali sau padėti. Aptarnaujančiųjų personalas juos maitina, prausia – padeda labai nuoširdžiai ir rūpestingai. Visa tai atlieka darbščiosios darbuotojos. Tai socialinė darbuotoja Vaida Pautienienė, kuri visada išklauso

kiekvieną besiskundžiantį gyventoją, organizuoja jų užimtumus. Taip pat savo darbštumu neatsilieka visos personalo darbuotojos: Vilija Rucevičienė, Edita Burauskienė, Laimutė Vekerotienė, Kristina Tamošaitienė, Danutė Matlauskienė, Leta Eičienė, kurios dieną ir naktį praleidžia su mumis.

Adaptuotis šiuose namuose padeda visi darbuotojai. Naujai atvykusiam gyventojui suteikiama pilna informacija. Apgyvendinama jaukiuose, gražiuose, išpuoštuose kambariuose, kuriuose mums jauku, mes čia jaučiamės tarytum gyventume savo namuose. Labai malonu dėl to, kad visada yra šalia žmonės, kurie visada yra pasiruošę ištiesti pagalbos ranką mums. Labai didelį darbą šiuose namuose atlieka ir medicinos personalas, nepamirštantis savo gailestingumo kiekvienam sunegalavusiam - tiek jaunam, tiek pagyvenusiam.

Ačiū tariu globėjams, prigludusiems visus esančius vienišus su negalia žmones - šiuose šiltai jaukiuose namuose. Tariu ačiū visiems mylintiems grožį, švarą, tvarką ir Gailestingumą.

Rasa Bernotaitė

„Žaibas – Dzūkijos Legenda“

Sausio 13 dieną globos namų salėje buvo demonstruojamas dokumentinis filmas „Žaibas – Dzūkijos Legenda“, Laisvės Gynėjų dienai paminėti, dalyvaujant filmo prodiuseriui Jonui Cimbolaičiui. Filmas apie Dainavos apygardos Kazimieraičio rinktinės vadą Vaclovą Voverį – Žaibą. „Gyvenk taip, tarsi nuo tavęs vieno priklausytų visos Lietuvos likimas“ – toks buvo Vaclovo Voverio gyvenimo credo.

Po filmo peržiūros prodiuseris Jonas Cimbolaitis atsakė salėje susirinkusiems gyventojams ir darbuotojams į jiems rūpimus klausimus apie filmą.

Dėkojame filmo prodiuseriui Jonui Cimbolaičiui už filmo pristatymą ir linkime kūrybinės sėkmės.

SPĮ užimtumo specialistė Vida Valentienė

Laisvė nedovanota - ji iškovota

Sausio 16 dieną paminėjome Laisvės gynėjų dieną renginiu „Atmintis gyva“. Jį pradėjome himnu. Skaitovai Kęstutis, Leonora ir Ala supažindino su tuo metu vykusiais lemtingais įvykiais. Uždegėme žvakeles žuvusiems pagerbti, dainavome šiai progai tinkamas dainas, rodėme skaidres.

Užimtumo specialistė Aldona Karauskienė

MIELAS MANO LAISVALAIKIS

Aš pats labai gerai vertinu savo laisvalaikį. Pilna įvairių gerų ir prasmingų sumanymų. Kartais man patinka skaityti knygas, kurios mane domina kaip žmogų ir kataliką. Šiuo metu skaitau religinę knygą „Naujasis testamentas“, komentarai Prelato Antano Rubšio. Tai tikrai vertinga ir įdomi knyga - tikėjimo pažinimo ir prasmės atžvilgiu.

Man malonu pagalvojus ir pasvarsčius vienatvėje parašyti naują eilėraštį ar straipsnelį, mano paties reikšminga tema. Tai yra nepakartojama, gerai ir gražu mano gyvenime. Tai reikalinga ir veiksminga kasdienybėje, kuri veda pirmyn į ateitį. Man būtinai reikia kasdien pamąstyti ir pasvarstyti apie save patį ir kitus. Nes žmogus žmonėse turi būti Žmogus iš didžiosios raidės. Prieš žmogaus gerumą ir kūrybiškumą nublanksta kitų reiškiamą nepagarba ir blogos šnekos. Yra pasakyta „Tiesos, kaip saulės delnu neuždengsi“. Taip ir eina planingai ir prasmingai mano laisvalaikis, kuris man daug duoda, kaip žmogui svajingam ir kūrybingam. Tai mano gyvenimo esminė prasmė, kuri mane nuteikia su džiaugsmu ir pasigėrėjimu rašyti ir skaityti dar daugiau. Aš savo laisvalaikį išnaudoju geriems darbams, kurie turi šviesių minčių, prakilnumo kasdienybės eigoje ir laiko tėkmėje. Man laisvalaikis yra reikalingas ir reikšmingas, duodantis impulsą mąstyti ir rašyti. Tai mano gyvenimo kelias, kuriuo aš einu ir sustoti negaliu. Ir eisiu aš į rytojų dar su didesniu užsidegimu ir kūrybiškumu iki paskutinės gyvenimo valandos.

Narvydas Paulionis

ATMINTIS GYVA...

Mes visi puikiai suprantame ką mums, lietuviams, reiškia sausio 13 – oji. Kadangi pusė amžiaus buvome persekiojami tarybinės valdžios, kuomet net garsiau ištartas žodis prieš anuometinę santvarką ar šiaip lyg ir nekaltas papokštavimas apie tai – ir tu jau „liaudies priešas“. Be to, jau net ir anekdotai, tik suprantama mandagia forma, įgavo politinį atspalvį. Net ir tarnaudami tarybinėje armijoje, tam tikrame rate lietuviai buvo vadinami „vokiečiais“. Bet vis viena pagaliau išaušo ta diena, kai ir mūsų tauta nusimetė nemėgstamos valstybės spaudimo ir persekiojimo pančius. O kur dar niekuo nekaltų šimtų tūkstančių žmonių tremtys, jų nepakeliamos gyvenimo sąlygos, bet lietuviai atlaikė ir tai. Atgavę nepriklausomybę atsikvėpėme lengviau.

Nors mūsų kartai ir neteko matyti to meto baisumų, bet apie tai aiškiai bei paprastai atsispindi žiniasklaidos pranešimuose bei kituose rašytiniuose šaltiniuose. Be to, dar ne taip seniai apie tai galima buvo išgirsti ir iš pačių likusių gyvų liudininkų – buvusių tremtinių. Be to, po 1953 m. J. V. Stalino mirties pradėjo masiškai amnestuoti ir leido grįžti į Tėvynę ten dar buvusiems nepaklūsusiems rusiškai tvarkai. Gerai prisimenu 1970 metų pradžioje Ariogaloje, Dubysos slėnyje vykusius buvusių tremtinių sąskrydžius (tai mačiau savo akimis).

Sausio 13 – oji kasmet pažymima ir mūsų globos namuose. Štai ir šiemet, minint Laisvės Gynėjų dieną, pas mus atvyko Šakių rajono, Žvirgždaičių bendruomenės jaunimas ir smuikininkė Jurgita iš Veprių, kuri atliko iš tikrųjų nuostabias melodijas, grodama smuiku.

Čia paminėti tik svečiai, bet negalvokit, kad mes, didvyžiečiai, apatiški tokiems reiškiniams. Jokiu būdu Ne! Scenoje, pasipuošę tautiniais rūbais, pasirodė, galima drąsiai teigti, beveik visų rimtesnių renginių pagrindiniai skaitovai, gyventojai: Leonora Barauskienė, Kęstutis Sobeckis ir Ala Bogaček, taip pat scenoje matėsi paruoštas stendas su žvakelėmis. Tuo metu, kai skaitovai atlikinėjo savo pareigą, Žvirgždaičių jaunimo atstovai degiojo ant stendo žvakeles. Pilnu pajėgumu veikė ekranas su to meto skaidrėmis. Kai tik paminėdavo tų įvykių žuvusiojo pavardę – iškart atsirasdavo dar viena žibanti švieselė. Prisiminti visi žuvusieji ir su tuo susiję įvykiai. Minėjimo metu tiek svečiai, tiek mūsų šaliai jiems patikėtas pareigas atlikinėjo sutartinai, iškilus reikalui vieni kitiems net padėdavo. Susidarė įspūdis, kad visi suprato renginio rimtumo esmę. Tiek renginio dalyviai, tiek stebėtojai buvo susikaupę, vieni kitiems paslaugūs.

SPĮ užimtumo specialistė Aldona Kardauskienė kuravo pačius mažiausius dalyvius. Ji ne tik grojo klavišiniai, bet kartu su jais dainavo. Po kiekvieno svečių muzikinio atlikimo salė „griaudėjo“ nuo plojimų. Baigiantis minėjimui, svečiams įteikė atminimo dovanėlę.

Šis renginys – tai susikaupimo, apmąstymo valandėlė, priverčianti mus pažvelgti atgal į istorijos kelią.

Algirdas Žatkus

PAMĄSTYMIUI...

Būkite reiklesnis sau pačiam. Reikalavimus kelkite tam, kuris jūmyse, o ne tiems, kurie šalia. Ką daro kiti, jūsų neturėtų pernelyg jaudinti, kiekvienas gyvena savo ritmu ir tobulėja savo tempu. Išmokti priimti juos su visais jų netobulumais - jūsų paties tobulėjimo dalis. Sumažinkite savo lūkesčius kitų atžvilgiu ir tapsite žymiai laimingesnis. Jūs pats esate visų savo trokštamų potyrių ir išgyvenimų šaltinis. Jums tik atrodo, kad jie priklauso nuo kitų veiksmų ir poelgių. Tai iliuzija. Norite mylėti - mylėkite, norite jaustis laimingi - jauskitės, apsidairykite, kam reikia jūsų pagalbos ir su džiaugsmu padėkite, gerkite savo rytinę kavą taip, lyg šis puodelis būtų pirmas ir paskutinis, patys sužadinkite savyje teigiamas emocijas - dainomis, maldomis, svajonėmis, mėgstama veikla, iš klumpių verčiančiais poelgiais. Nelaukite, kol tai kažkas padarys dėl jūsų. Paradoksas yra tas, jog kuo laimingesni tampate, tuo daugiau randasi žmonių, norinčių suteikti jums laimės. Būseną traukia būseną ir virsta patirtimi. Jūs pritraukiate tai, ką išspinduliuojate patys. Todėl laimės nevalia ieškoti, ja reikia būti! Dabar pat nuspręskite tapti savo laimės priežastimi!

(Autorius nežinomas)

SVEIKINAME VASARIO MĖNESĮ GIMUSIUS

**Ir vėl vasario pasaka balta
Ir vėl gimtadienių diena šventa
Linkėjimai gražiausi ir laimė nekalta
Žiemos gėlė Jums nuskinta
Į džiaugsmo pyne supinta
Ir niekam niekada neužginta
*Narvydas Paulionis***

Aleinikovą Algirdą
Chaizytę Ernestą
Didžiulį Arūną – **55 m.**
Grinkevičiūtę Ritą – **55 m.**
Grybinaitę Jovitą
Kauką Algirdą
Kristupą Albiną
Kunevičių Vidą
Lankelį Julijų – **70 m.**
Laurėnčiukienę Anele
Lukšytę Nijolę – **70 m.**

Macevič Kristiną
Marcinkevičiūtę Izabelę – **75 m.**
Paulauską Valdą
Pernaravičių Andrių
Stecenko Kristiną – **35 m.**
Šinkūnaitę Elvyrą
Šnipaitį Almantą – **40 m.**
Vaitkevičienę Ekveliną
Veiverienę Vidą
Zemenską Nerijų

Valdo Paulausko pamąstymai...

Noriu padėkoti savo grupės darbuotojoms, kad jos mane pasveikino su Naujaisiais Metais, pavaišino saldumynais ir kava. Ačiū, kad jos manęs nepamiršo.

Dar noriu su jumis pasidžiaugti, kaip sutikau Naujus Metus, pasivaišinom kava, visus pasveikino Lietuvos metalo muzikos atlikėjai. Dėkoju savo draugams metalistams, ir radijo stočiai, kuri visą parą leidžia gražią muziką.

Noriu padėkoti darbuotojams už gražią šventę – „Tris Karalius“, ačiū. Dar noriu padėkoti Kunigėliui, jis mane pasveikino, gavau dovanų – Šventą paveiksluką. Dar labai džiaugiuosi tuo, kad galėsiu kiekvieną penktadienį ateiti į koplytėlę, pabūti su Dievu. Dėkoju už tai visiems darbuotojams ir Kunigėliui.

Noriu pasveikinti su sausio 13 diena, tai laisvė, kurią mes iškovojom, atgavom savo vėliavą ir savo žemę. Sausio 13 dieną žiūrėjom nuostabų filmą „Žaibas - Dzūkijos legenda“, man labai patiko. Ačiū.

Ačiū už gražų renginį, paminėjome žuvusius didvyrius, draugus. Degė žvakutės už juos. Noriu padėkoti kolektyvui iš Veprių, labai gražiai pagrojo, man labai patiko smuikininkė Jurgita. Koks jaunimas auga nuostabus. Dėkoju SPĮ užimtumo specialistei Aldonai Kardaškienei už šį renginuką, man jis labai patiko, ačiū.

Dar noriu visiems palinkėti: būkite laimingi ir draugiški!!!

KŪRYBA – GYVENIMO VARIKLIS

Meilės daina

Gyvenimas tai laimė
Ir miestuose ir kaime
Piešiu širdelę dovanų
Tavęs pasveikinti einu

Menu tave aš vieną
Švento Valentino dieną
Menu žodžius ir laiką
Mane vilioji tartum vaiką

Einu einu ir nesustoju
Tau meilę aš širdies aukoju
Tau žiemos gėlę dovanuju
Ir nuostabiai gražiai svajoju

Tu mano džiaugsmas ir viltis
Man nebaisi tamsi naktis
Dar laukia mūsų ateitis
Tuksena meilę mylinti širdis

Gyvenimas tai laimė
Mylėti ir tikėti faina
Dainuot širdingai meilės dainą
Nes laikas skubėdamas eina
Narvydas Paulionis

Ragana žiema

Ragana žiema
Kodėl užbūrei mane
Ant skausmo ir kančių
Aš labai norėjau
Matyti saulę, juk aš neregys
Kokia kančia skaudi

Švenčiausia Mergele Marija
motinėle
Išlaisvink tu mane
Žinau, kad po žemele
Man bus ramu ir gera ir smagu!!!
Ona Valaitytė

Baltas laiškas

Vėjas pusto baltą sniegą
Po sniegu žemelė miega
Laiko vežimėlis rieda
Po langais zylutės gieda

Baltą laišką aš rašysiu
Tau mergaite mylimoji
Sapnuose tave matysiu
Apie tai seniai svajoju
Narvydas Paulionis

Mama

Mama šaukiu tave sningant
Šaukiu saulei šviečiant, nes
Gęsta mano švelniosios akys.
Neverk motule, motule...
Aš tuoj atgulsiu šalia tavęs
Te berželiai ošia,
Te paukščiai paskandina ramybės
uoste!!!
Ona Valaitytė

